Dosarul nr. 5r-184/2025
4-25057219-48-5r-25042025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

29 mai 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Mihaela Grosu
Grefier, Nicoleta Sandu

examinând, în ședință publică, cauza contravențională pornită în baza contestației depuse de către cet. Rusu Diana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 448005 din 11.04.2025 întocmit în privința lui Rusu Diana în baza art. 47^1 alin.(1) Cod Contravențional al RM,-

C O N S T A T Ă:

1. La 11.04.2025, agentul constatator din cadrul IP *****, Burcă Tatiana a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 448005 prin care Rusu Diana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin.(1) din Codul contravențional, pentru faptul că în perioada electorală în *****, r-nul *****, prin intermediul aplicației mobile a primit mijloace financiare care nu i se cuvin în scopul exercitării dreptului electorale în cadrul alegerilor din 2024, în favoarea unui candidat politic înregistrat în listele de alegeri precum și a referendumului republican.
2. Ne fiind de acord cu decizia întocmită, la 22.04.2025, petiționara Rusu Diana a înaintat contestație împotriva procesul-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 448005 din 11.04.2025.
3. În motivarea contestației, petentul a invocat că nu recunoaște vina. Nu este de acord cu procesul verbal şi Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicție totală cu circumstanțele de fapt. Evidențiază că, dacă în procesul verbal la compartimentul 18 apare semnătura ei, precum că ar fi recunoscut contravenția, solicită a fi considerată o eroare dat fiind că intenția a fost de a semna doar că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional. Menționează că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa ei. Nu i s-a explicat drepturile şi obligațiile. Nu i s-a asigurat dreptul la apărare a contravenientului. Nu i s-a explicat esența faptei imputate şi nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt. I s-a întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut. Concretizează că, a fost amenințată cu probleme şi mai mari și dosare penale în caz de nesupunere. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supusă unui tratament umilitor şi degradant, fapt care a afectat-o atât pe ea cât și întreaga familie. Face referire la

încălcările admise la întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale. Conform art. 5 Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de comiterea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale, decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise. Legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante. Reieşind din prevederile art. 9 din Codul Contravențional La aplicarea legii contravenționale se ține cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanțele atenuante ori agravante. (principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale). În aşa mod, ea a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional. Potrivit art. 374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea autorității competente, care are drept scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale. Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancțiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare. (alin. (1) art. 440 Cod contravențional) Procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Cu referire la probatoriul acumulat, menționează prevederile art. 425 Cod contravențional, Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei. In calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiințifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) CC, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul

probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că, omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții şi trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia. Menționează că, procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut. Unul din elementele de bază ale procesului verbal este: Locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale. Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. De menționat faptul că potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională. Omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esenţial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție şi a deciziei agentului constatator. Menționează că, agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfăşoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speței şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei. Cu referire la aspecte de fond. Potrivit Deciziei de sancționare ea ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Concretizează că, aceste concluzii sunt false şi abuzive. Nu este există nici o probă, nu s-a prezentat cine anume i-a dat bani, care persoană fizică și consideră că, o aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la ea. Nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară şi alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe nişte constatări subiective personale ale agentului constatator. La decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47/1 Cod contravențional. Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenției. Face referire la prevederile art. 440 din Codul Contravențional al RM Constatarea faptei contravenționale

înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare. Consideră că, simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei. Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanțele cazului dat. Dorește să menționeze că în cauza CtEDO Anghel vs. Romania (Hotărîrea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Öztürk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menţionat că încadrarea de contravenţie dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art. 6 alin. 1 din Convenţie, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În aceeaşi cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăţie, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestaţiei, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentinţele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de poliţistul C., au aşteptat ca reclamantul să inverseze prezumţia de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator. În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale şi comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată. Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional. În fapt indică că Respectarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale constituie însăşi esenţa unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credinţă obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor. Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislaţiei. Urmare a celor menţionate mai sus, solicită admiterea integrală a prezentei contestații.

4. La data de 25.04.2025, agentul constatator a expediat materialele cauzei contravenționale și contestația depusă de către cet. Rusu Diana spre examinare în instanța de judecată conform competenței teritoriale și jurisdicționale.
5. În ședință de judecată petentul Rusu Diana a declarat că, își susține contestația depusă. Menționează că, ea nu a primit bani. Concretizează că, fiind acasă cu copilul 24/24 vecina i-a comunicat că este un autobus și îi duce la Orheiland că este bine pentru copii. Adaugă că, în anul 2021 fiind însărcinată cineva i-a spus că poate să fie observator la alegeri, se gândește că poate au rămas datele ei acolo. Ea mai mult acasă a stat, a stat în concediu de maternitate, nici la lucru nu a ieșit. Când a auzit că a corupt alegerile, că a luat bani, fraudă electorală, toată chestia acesta este un stres pentru ea. Niciodată nu a avut probleme de acest gen, nu a avut probleme cu justiția, nu a încălcat nimic, nu știe cum a ajuns în listă. Concretizează că, nu cunoaște cum datele ei au ajuns în listă, nu are explicație. A avut niște apeluri pe telefon dar nu răspundea la numerele necunoscute. Ea s-a uitat în telefon, poate și i-a venit mesaj dar nu l-a văzut ori are copil mic care mai stă în telefon. Nu cunoaște dacă a primit așa mesaj că așa fi primit bani. În perioada electorală, a fost vara că a fost transport și i-a zis că se duce la Orheiland, a fost cu copilul, dar acolo nu a fost concert, a fost adunare, ei au plecat la cafenea cu fetele. Nu a fost la alte întruniri electorale. De aplicația PSB nu știe ce înseamnă. Nu a avut în telefon așa ceva. Nu a luat nici un ban nimic. Nici nu a vorbit cu nimeni despre cine a votat. Ea are doar cardul social al fetelor, fata îi transferă pentru întreținerea lor. Suplimentar menționează că, în Rusia nu are pe nimeni. Ea nu dispune de așa bani și nu cunoaște pentru ce să îi achite.
6. Reprezentantul autorității din care face parte agentul constatator, Turuta Anatolie a susținut pe deplin procesul verbal cât și decizia de sancționare, solicitând respingerea contestației.
7. Examinând contestația și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.
8. În fapt, de către agentul constatator din cadrul IP *****, Burcă Tatiana a fost încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 448005 prin care Rusu Diana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin.(1) din Codul contravențional, și anume: „Coruperea electorală pasivă” adică „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune”.
9. În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447/11 alin.(8).

10. Verificând respectarea termenul depunerii contestației, instanța de judecată stabilește că decizia de sancționare a fost aplicată în prezența contravenientului Rusu Diana, ultima a semnat la pct. 12,18,19 din procesul verbal cu privire la contravenție, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional au fost respectate.
11. În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
12. Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.
13. În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
14. Conform art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art.47, 47^1, art.48^1 alin.(7), art.49, 50, 52, 52^1, 54, 68^1–71, 73, 76^1, art.77 alin.(8), art.77^2, 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^1, 85–87, 89–91, art.91^1 alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art. 157 alin. (2), (3) și (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^1, art. 197 alin. (5), art. 201–203, 205, 207^1, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) și (9), art.263^1, 267, art. 273 pct. 17) și 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art. 287 alin. (8), art.287^3, 289^1, 321, 325, 326 alin. (2)–(6), art.327^4, 331, 332, 332^1, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art. 350, 350^2, 354–357, 359–362, art. 364 alin. (2), (2^1), (5), (6) și (10), art. 365, 365^3 și 365^5 se constată şi se examinează de către poliţie.
15. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 448005 din 11.04.2025. Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.
16. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de

fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

17. Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezența făptuitorului/petiționarului Rusu Diana, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional şi fiind notificat privind inițierea cauzei contravenționale, cu asigurarea dreptului de a depune explicații, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.
18. Instanța statuează în vederea certitudinii aducerii la cunoştinţă a drepturilor şi obligaţiilor făptuitorului inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, pentru primirea căruia, acesta a confirmat prin semnătura sa olografă în rubrica nr. 19 din procesul verbal cu privire la contravenţie.
19. În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa. Mai mult ca atât acesta a semnat la rubrica nr. 18 unde se indică că recunoaște vina în comiterea contravenției imputate.
20. În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.
21. În concluzie, instanţa atestă că procesul verbal a fost întocmit de către agentul constatator în prezenţa petiţionarului, astfel neconsemnarea în proces a unor date insignifiante conform art. 443 din Codul contravenţional sau rectificări care nu crează incertitudini şi în privinţa cărora nu există obiecţii, nu poate afecta esenţial fondul cauzei în această situaţie, or petiţionarului nu i-a fost adusă o atingere directă şi gravă drepturilor sale şi garanţiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, inclusiv la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanţa apreciază neajunsurile admise de agentul constatator ca fiind irelevante şi insignifiante în raport cu fondul cauzei.
22. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

23. În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii, înscrisuri etc..
24. La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.
25. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 448005 din 11.04.2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.
26. Astfel, instanța remarcă că petiționarul Rusu Diana a fost sancționat în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, „Coruperea electorală pasivă” potrivit căruia, constituie contravenție „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune”.
27. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 448005 din 11.04.2025; proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia s fost pornit procesul contravențional din 11.04.2025, unde este menționat că recunoaște săvârșirea contravenției și susține declarațiile dat; informația transferurilor de pe aplicația „PSB” efectuate la numărul de telefon a contravenientului Rusu Diana.
28. În aceste condiții, instanța relevă că potrivit constatărilor personale ale agentului constatator, denotă cert că în perioada electorală în *****, r-nul *****, prin intermediul aplicației mobile a primit mijloace financiare care nu i se cuvin în scopul exercitării dreptului electorale în cadrul alegerilor din 2024, în favoarea unui candidat politic înregistrat în listele de alegeri precum și a referendumului republican.
29. Instanța de judecată remarcă că, potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47/1 din Codul contravențional din 21.01.2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47/1 alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenţia în discuţie este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat

pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) şi 23 alin.(2) din Constituţie, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

30. Instanța de judecată notează că votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetăţeni a organelor reprezentative şi fraudează competiţia bazată pe idei şi pe programe politice desfăşurată între partidele politice şi între candidaţi (a se vedea HCC nr. 25 din 28 noiembrie 2024, § 102).
31. În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată şi proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art. 21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleşi; orice persoană are dreptul de acces egal la funcţiile publice din ţara sa; voinţa poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voinţă trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal şi exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”.
32. Potrivit Constituţiei Republicii Moldova, art. 2 „(1) Suveranitatea naţională aparţine poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct şi prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituţie”. Art. 38.„(1) Voinţa poporului constituie baza puterii de stat. Această voinţă se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat, iar principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetăţenii Republicii Moldova pot alege şi pot fi aleşi fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau origine social; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri şi/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influenţării voinţei alegătorului; -vot liber exprimat - nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum şi pentru a-l împiedica să-şi exprime voinţa în mod independent.
33. Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii şi libertăţii desfăşurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.
34. La fel instanţa de judecată menţionează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, supremaţia legii şi un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfăşurarea şi totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

35. Respectiv, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, cu vinovăţie, chiar dacă ultima invocă lipsa faptei contravenţiei şi nu infirmă de altfel faptele incriminate, instanța remarcă că, argumentele lui Rusu Diana nu sunt însoţite de circumstanţe obiective întemeiate sau alte probe relevante în acest sens, ci doar cu o referinţă abstractă la administrarea ineficientă a probelor în acuzarea sa.
36. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute la alineatul (1) a art. 47[1] a Codului contravențional.
37. Totodată, instanța de judecată reflectă că, petiționarului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a expune argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, însă la caz nu a prezentat înscrisuri pertinente în puterea de a răsturna cele constatate şi probate de agentul constatator.
38. În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este temeinică.
39. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar petiționarului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumții de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăţie a faptei contravenţiei de către făptuitorul Rusu Diana.
40. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat, alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația lui Rusu Diana împotriva procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 448005 din 11.04.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP *****, Burcă Tatiana, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionată cu amendă în cuantum de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000 lei, urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.
41. În baza materialelor cauzei contravenţionale și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 şi 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația lui Rusu Diana, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 448005 din 11.04.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP *****, Burcă Tatiana, pe semnele contravenției prevăzute de

art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionată cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000 lei, *ca fiind neîntemeiată.*

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președinte de ședință
Judecătorul ***Mihaela Grosu***